

ת"פ 28534/01/21 - מדינת ישראל נגד מרוואן דוויק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28534-01-21 מדינת ישראל נ' דוויק(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרוואן דוויק

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד הילי ברגמן

ב"כ הנאשם: עו"ד עומיר מריד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר ואיומים.

ביום 11.1.21, סמוך לשעה 20:00 הבחינו שוטרים, שהיו בעיצומה של פעילות משטרתית במחנה הפליטים שועפט, בקטנוע המתקרב לכיוונם, שעליו נהג הנאשם ומאחוריו ישב עמאר מועתצם. הנאשם ועמאר צעקו דבר מה לעבר השוטרים והשוטרים החליטו לעכבם לצורך זיהוי. כשעצרו, הריחו השוטרים ריח אלכוהול נודף מהנאשם ועמאר, והורו לנאשם לכבות את האופנוע ולרדת ממנו. אחד השוטרים אחז בזרוע הנאשם בשל החשש כי ינסה להימלט מהמקום. עמאר נענה לבקשת השוטרים, ירד מהקטנוע והזדהה, ואילו הנאשם התפרע, צעק וקילל את השוטרים, הניף את ידיו וניסה לנגוח בראשו של אחד השוטרים בעודו חובש את קסדת הקטנוע. אחד השוטרים הודיע לנאשם כי הוא עצור. הנאשם התפרע והתנגד. השוטר הפיל את הנאשם והצמיד אותו לרצפה. הנאשם המשיך להתפרע וניסה להשתחרר מאחיזת השוטר, תוך שהכה באגרופים לכיוון פניו של השוטר, נגח בברכיו של השוטר הנוסף באמצעות הקסדה שחבש על ראשו וקילל אותו. לאחר מאבק הצליחו השוטרים לאזוק את הנאשם והובילו אותו לכיוון היציאה מהשכונה. בעודם הולכים איים הנאשם על אחד השוטרים ואמר: **"ישבתי 5 שנים בבית סוהר, תוריד את האזיקים ונראה מה יהיה, יא כאלב."** כאשר הורה השוטר לנאשם לשבת עד להגעת ניידת, ירק הנאשם לעברו.

הנאשם המשיך לקלל את השוטרים גם בתחנת המשטרה. כאשר התבקש לבצע בדיקת ינשוף, ניסה הנאשם להכשיל את הבדיקה בכך ששתה מים בפרק הזמן הסמוך לבדיקה, בניגוד להנחיות שקיבל. כאשר ניגש אליו השוטר, ירק הנאשם לעברו.

לאחר המתנה נוספת בוצעה לנאשם בדיקת אלכוהול באמצעות מכשיר "ינשוף" ונמצא אצלו אלכוהול בריכוז של 426 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלק העליון של המתחם, אך לא ברף העליון, ולגזור עליו עשרה חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסרים המותנים העומדים לחובתו- שניים במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש שייגזר, והשלישי בחופף לעונש שייגזר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל. כן ביקשה לגזור על הנאשם מאסר מותנה וקנס משמעותי. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות וטענה כי מידת הפגיעה בהם גבוהה. עוד הדגישה המאשימה את הגורם המשפיל שבלט בהתנהגותו של הנאשם, את הסכנות הטמונות בנהיגה בשכרות ואת העובדה כי הנאשם מחזיק ברישיון נהגה פרק זמן קצר, פחות משנתיים ימים, ומכאן שחומרת מעשיו גדולה אף יותר. עוד הדגישה המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם ואת העובדה שענישה קודמת ועונשי מאסר מותנים לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות, ולבסוף את העובדה כי הנאשם לא נטל חלק בשום הליך טיפולי. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

4. ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם ולקבוע מתחם עונש ההולם את עבירת התעבורה, שהיא העבירה העיקרית בתיק. ב"כ הנאשם הדגיש את נתוניו האישיים של הנאשם ומצבו המשפחתי, את הודאתו במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך ואת הפער המשמעותי בין עובדות כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, בסופו של יום. הודגש כי כאשר השוטרים הורו לנאשם לעצור הוא עצר את הקטנוע ולא ניסה לברוח, כי מעשיו לא היו מתוכננים, ומקורם בשיקול דעת מוטעה שהפעיל הנאשם, שנבע מתחושות איום, תסכול והשפלה לנוכח יחסם של השוטרים כלפיו. נטען כי החלטתו של השוטר לעצור את הנאשם לנגד עיני מכריו בשכונה, לאחר שזה צעק לעברו הייתה שגויה, וכי בהתנהלותו התקיפה והמשפילה של השוטר היה כדי לתרום באופן משמעותי להסלמת האירוע. עוד נטען כי האלימות שהפעיל הנאשם לא הייתה חמורה, בעוד שהוא עצמו הותקף עד זוב דם על ידי השוטרים ונזקק לטיפול רפואי. בהקשר זה קבל ב"כ הנאשם על חלטת המחלקה לחקירות שוטרים לדחות את התלונה שהגיש מבלי לחקור אותה, והציג תמונות של החבלות שנגרמו לנאשם במהלך האירוע ושל הטלפון השבור שלו. עוד נטען כי אופנועו של הנאשם הושאר על ידי השוטרים בזירת האירוע וככל הנראה נגנב מן המקום. הודגשו בנוסף הודאתו של הנאשם, קבלת האחריות על המעשים, המגלמת, על פי הנטען, את הצער והחרטה שהביע עליהם. בנוסף נטען כי מעצרו של הנאשם היה קשה במיוחד בשל חשיפתו לחולה קורונה מאומת שחייבה אותו להיכנס לבידוד. נטען כי הנאשם הפנים את התנהלותו הפסולה והוא בעל מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ומעוניין להקים משפחה. ב"כ הנאשם טען עוד כי ריבוי התיקים הפליליים בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם נבע מהחלטה שגויה שלו שלא לצרף את התיקים זה לזה. לבסוף טען ב"כ הנאשם, כי גזר הדין שבו נגזר אחד מעונשי המאסר המותנים שהמאשימה ביקשה להפעיל, מנוסח באופן לקוי שאינו מאפשר להפעילו.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, אמר שהוא מאורס וביקש מבית המשפט לסייע לו.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות עבירת איסור נהיגה בשכרות הם שמירה על החיים, על שלמות הגוף וביטחון השימוש

בדרך, תוך מניעת שימוש ברכב על ידי מי שעשוי להוות סכנה למשתמשי הדרך.

הערכים המוגנים באמצעות עבירת תקיפת שוטר הם שלטון החוק ושמירה על שלמות גופם וביטחונם של השוטרים בעת שהם מבצעים את תפקידם.

עבירת האיומים נועדה להגן על שלוות הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם.

7. עבירת הנהיגה בשכרות היא עבירה שהנאשם ביצע בצורה מודעת. הוא נהג על הקטנוע לאחר שידע כי שתה לשוכרה, והיה בידו להימנע מכך.

מנגד, עבירות האלימות ואיומים לא תוכננו מראש והיו תולדה של העימות שהתפתח בין הנאשם לשוטרים.

8. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם נהג צעיר וחדש, כמשמעותם בפקודת התעבורה. ריכוז האלכוהול שנמצא אצלו בליטר אויר נשוף היא פי שמונה וחצי מהכמות המקסימלית המותרת בחוק. מדובר בכמות גדולה מאד, המעצימה את מידת הסכנה שנשקפה ממנו בעת הנהיגה.

9. נהיגה בשכרות היא תופעה, נפוצה, בעיקר בקרב צעירים, והיא כורכת בתוכה סכנות משמעותיות לנהגים עצמם וליתר משתמשי הדרך. לא פעם עוברי דרך תמימים נפצעים ואף מקפדים את חייהם בשל החלטתו המופקרת של נהג לאחוז בהגה כשהוא שיכור. למרבה המזל, במקרה דנן, הסכנה הכרוכה במעשה חמור זה לא התממשה, והנאשם נעצר לפני שהספיק לעשות תאונה או לפגוע באדם אחר.

10. כתב האישום המתוקן הוא הבסיס העובדתי לגזר הדין, ואין מצוין בו כי השוטרים חרגו מן הסביר או הפעילו שיקול דעת מוטעה כאשר הורו לנאשם לעצור את הקטנוע או כשהשתמשו בכח כדי לעוצרו. ההחלטה לעכב את הקטנוע עקב הצעקות שצעק הנאשם התבררה כסבירה ומוצדקת, כשנודע כי מדובר בנהג שיכור. עם זאת, שקלתי את העובדה כי השוטרים אמנם השתמשו בכח סביר כדי לבצע את תפקידם וכי במהלך האירוע הנאשם נחבל.

11. מידת האלימות שהפעיל הנאשם השוטרים לא הייתה חמורה, אך ניסיונו לנגוח בהם באמצעות הקסדה היה בה מידה של סיכון לגרום חבלה לשוטרים. בנוסף, היריקות והקללות של הנאשם לעבר השוטרים היה בהם מימד של השפלה. למרבה המזל, לאיש מן השוטרים לא נגרמו חבלות כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

12. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות תקיפת שוטר ואיומים שבוצעו בנסיבות דומות, הוטלו, ככלל עונשים שכללו רכיב מוחשי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 אבו מדיג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 עידאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.7.14); רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.5.13); רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.5.12); עפ"ג (ירושלים) 35822-07-17 **וסרמן ואח' נ' מדינת ישראל** (7.11.17); עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.2.14); עפ"ג

(מרכז) 42199-08-13 דיאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 3.11.13); עפ"ג (מרכז) 21174-07-14 **עיסאני מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.2.14).

13. הענישה הנוהגת בגין עבירה ראשונה של נהיגה בשכרות היא קנס, מאסר מותנה ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. ראו למשל רע"פ 861/13 **פנאדקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.2.13); רע"פ 2073/08 **ברבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.3.08); רע"פ 6418/07 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 5.9.07); רע"פ 1422/06 **ארהבייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.5.06).

14. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל, הכל לצד מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, שהיה בה כדי לבטא קבלת אחריות על המעשים ולחסוך את הצורך בשמיעת העדים.

16. לנאשם, שהוא צעיר כבן 22 בלבד, עבר פלילי מכביד הכולל חמש הרשעות פליליות קודמות בעבירות של הפרת הסדר הציבורי, אלימות, רכוש ושיבוש מהלכי משפט. לחובתו גם שתי הרשעות קודמות בעבירות תעבורה קלות. בגין הרשעותיו ריצה הנאשם מספר עונשי מאסר בפועל, מהאחרון שבהם השתחרר חודשים ספורים לפני ביצוע העבירות בתיק הנוכחי. כישלון ההרתעה של העונשים שהוטלו עליו וענשי מאסר מותנים שעמדו לחובתו מחייבים לשקול כעת בעניינו של הנאשם שיקולים של הגנה על הציבור, לצד שיקולי הרתעה אישית.

17. לחובת הנאשם תלויים ועומדים שלושה עונשי מאסר מותנים שנגזרו עליו בתיקים קודמים.

בת"פ 73534-10-18 של בית משפט השלום בירושלים, נגזרו על הנאשם ביום 6.8.20 חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור עבירה נגד שוטרים;

בת"פ 33304-10-18 של בית משפט השלום בירושלים נגזרו על הנאשם ביום 14.4.19 ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר שבו היה נתון באותה עת, שלא יעבור עבירה כלפי שוטרים;

ביחס לשני גזרי דין אלה, אין מחלוקת בין הצדדים על תחולתו של המאסר המותנה ועל הצורך להפעילו.

18. הצדדים חלוקים על חוקיותו ועל האפשרות להפעיל את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 50687-07-18 של בית משפט השלום בירושלים ביום 12.11.18.

וכך מנוסח העונש המותנה באותו גזר דין:

"4 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירת אלימות, וזאת תוך שלושנים מיום שחרורו ממאסרו." (השגיאה במקור)

אכן, בגזר הדין נפלה טעות ברישום תקופת התנאי. לטענת ב"כ הנאשם, טעות זו אינה מאפשרת לדעת מהי תקופת התנאי, ויש לבחור בפרשנות המקלה עם הנאשם. אינני סבורה כי ניתן לקבל טענה זו. מתוך גזר הדין ברור לגמרי כי הכוונה הייתה לתקופת תנאי של שלוש שנים, וכי הרישום "שלשונים" הוא טעות הקלדה כפולה של סיכול אותיות והשמטת רווח בין המילים. אינני רואה כל אפשרות אחרת לפרש ביטוי זה ולהבין ממנו תקופת תנאי אחרת שאליה התכוון בית המשפט, וגם ב"כ הנאשם שטען נגד חוקיות התנאי, לא ציין אפשרות אחרת שניתן לקרוא מתוך גזר הדין. לפיכך, גם עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בתיק זה הוא בר הפעלה.

19. ככלל, יש לקבוע כי מאסרים על תנאי יופעלו במצטבר לעונש שנגזר, על מנת לתת ביטוי נפרד ומוחשי לעבירות שבגינן נגזר העונש המותנה מלכתחילה. במקרה דנן, לנוכח העבר הפלילי המכביד, לא ראיתי הצדקה לחפוף איזה מהעונשים המותנים, אך לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה, ואורה על צבירת שניים מהעונשים המותנים בלבד, וביחס לעונש המותנה השלישי-אורה על הפעלתו בחופף לעונש שייגזר.

20. הרצון שהביע הנאשם לקיים אורח חיים תקין, מתפקד ונורמטיבי, להינשא ולהקים משפחה, אינו מקבל ביטוי כלשהו בהתנהלותו עד כה. עברו הפלילי המכביד של הנאשם והתנהגותו פורצת הגבולות, החוזרת על עצמה שוב ושוב, מלמדים על דפוסי אישיות וקשיים המצריכים טיפול, ואין די בהבעת רצון ותקווה כדי לשנות הרגלים המוטמעים בו. הנאשם אינו נוטל חלק בטיפול כלשהו, ועובדה זו מחזקת את הצורך במתן משקל של ממש לשיקולי הגנה על הציבור.

21. סעיף 39א לפקודת התעבורה קובע עונש מזערי של שתי שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למי שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות. איש מן הצדדים לא טען כי ישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות פסילה קצרה יותר.

22. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בשליש העליון של מתחם העונש ההולם.

23. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 11.1.21.

ב. עונש המאסר המותנה בן חמישה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 73534-10-18 של

עמוד 5

בית משפט השלום בירושלים ביום 6.8.20 ירוצה במצטבר לעונש שנגזר עליו.

ג. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 33304-10-18 של בית משפט השלום בירושלים ביום 14.4.19 ירוצה במצטבר לעונש שנגזר עליו ובמצטבר לעונש המאסר המותנה שהופעל.

ד. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 50687-07-18 של בית משפט השלום בירושלים ביום 12.11.18 יופעל בחופף לעונש שנגזר.

בסך הכל ירצה הנאשם שבעה-עשר חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו.

ה. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה של נהיגה בשכרות.

ו. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירת איומים, או עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים.

ז. פסילה למשך שנתיים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה שתימנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיונו או הצהרה שאין לו רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט מיד עם שחרורו ממאסר.

ח. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.